

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6447/2022
20.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сениша Цветковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1110/21 од 20.01.2022. године, у седници одржаној дана 20.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1110/21 од 20.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1110/21 од 20.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2431/19 од 15.03.2021. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу Основног суда у Врању И Ив 806/19 од 16.08.2019. године, за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну бр. ../2019 од 13.05.2019.године са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате, као и за трошкове извршења у износу од 6.633,00 динара и тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 33.950,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1110/21 од 20.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања

судске праксе, разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначеног тумачења права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Ово због тога што су о овом праву тужиоца нижестепени судови одлучили применом одговарајућих одредби материјалног права, а такође, питање плаћања адвокатских услуга, чињенично је питање сваког конкретног спора. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба (предлог за дозволу извршења) поднета је 29.07.2019. године. Вредност предмета спора је 6.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**